

SAVA

Izhaja vsako soboto ob 5 uri zvečer. Uredništvo in upravnništvo: Kranj št. 170 (Prevčeva hiša). — Naročnina za celo leto K 4.—, za pol leta K 2.—, za četrt leta K 1.—. Za vse druge države in Ameriko K 5'60.— Posamezne številke po 10 vinarjev. — Vse dopise je naslavljati na uredništvo lista „Sava“ v Kranju. Inserate, naročnino, reklamacije pa na upravništvo „Sava“ v Kranju. — Dopisi naj se blagovolijo frankirati. Brezimi dopisi se ne priobčujejo. Reklamacije so poštnine proste. — Inserati: štiristopna petit-vrsta za enkrat 12 vin. za dvakrat 9 vin., za trikrat 6 vin., večji inserati po dogovoru. Inserati v tekstu, poslana in posmrtnice dvojno. Plaćujejo se naprej. — Rokopisi se ne vračajo. — Brzjav: „Sava“, Kranj. Čekovni račun pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu št.: 41.775.

Vojna z Italijo.

Ob Soči so bili Italijani krvavo poraženi.

Več sovražnih pehotnih divizij je ponovilo splošni napad proti našim pozicijam ob robu Doberdobske planote. Ta napad smo povsodi z najtežjimi izgubami za Italijane odbili. Glavni sunek sovražnika je bil naperjen proti fronti Zagraj — vrh Kozič, (severovzhodno od Tržiča). Pri Selcah in pri Vermeiglianu so vdrla Italijani v naše najsprednejše järke. Naša hrabra infanterija pa je vrgla sovražnika s protinapadom v dolino nazaj. Pobočje Koziča je pokrito z italijanskimi mrličji. Ravnotako so se ponesrečili v našem ognju izvršeni sunek proti višinam vzhodno od Tržiča, napad severovzhodno od Zagraja in več manjših sunkov proti goriški mostni utrbi. V navdušenem razpoloženju so naše neomajne čete, ki drže trdno vse svoje pozicije pripravljene k novemu boju. V severnem Soškem odseku in ob koroški meji traja artilerijski ogenj.

Novi ponesrečeni italijanski napadi ob Soči.

Italijani so ponovili svoj napad na Dobrdoško planoto. Po večurni predpripravi z ognjem težkih topov je izvršila včeraj popoldne in zvečer infanterija več sunkov med Zdravščino in Vermeiglianom. Vse napade smo zopet z velikimi izgubami za sovražnika odbili. Slabejše napade, ki so se bili izvršili pred tem na en del goriške mostne utrbe in na krnskem ozemlju, smo tudi odbili. Naše hrabre čete drže, kakor prej, svoje preizkušene prvotne pozicije. Artiljerijski boji se nadaljujejo na vseh frontah.

Odbiti naval na Dobrdoško planoto.

Italijani so obnovili tudi včeraj zopet svoja prizadevanja, da bi se ustalili na robu planote pri Dobrdošu. Po celodnevnem obstreljevanju odseka Redipuglie s težkimi topovi se je pričel tu popoldne napad najmanj štirih pehotnih polkov, ki je

imel za posledico silne bližinske boje. Naši hrabri branitelji so vrgli končno v protinapadu sovražnika z višin. Že v kali smo udušili sovražne poskuse približati se našim pozicijam pri Volčah, zapadno od Tolmina in v ozemlju južno od Krna. Alpine, ki so izvršili v tej pokrajini sunek proti nemu našemu oporišču, smo po ljutem boju moža proti možu vrgli nazaj. Izgube sovražnika so povsod zopet zelo velike.

Italijanska torpedovka 17. je bila 2. julija zvečer v severni Adriji uničena.

Boji ob robu Doberdobske planote so se dne 5. t. m. z enako ljutostjo ponovili. Zvečer je bil napad dveh italijanskih divizij proti frontnem odseku južno od Polazza odbit, dalje proti severu boj še traja. Tudi pri Volčah in krnskem ozemlju je sovražnik brezuspešno napadal. V tirolskem in koroškem obmejnem ozemlju so se vršili le topovski boji.

Položaj na primorski fronti.

Poražena tretja italijanska armada se reorganizira in nadomestuje svoje izgube. Zato je nastal na soški fronti sprva precejšen mir. Kmalu pa je začela italijanska artilerija zopet svoje ljute kanonade, ki imajo predvsem pač ta namen, motiti naše čete v odmoru po izvojevanju zmagi. Oficijalni komunike poroča, da so izvršili Italijani tudi posamezne slabotne napade, ki imajo pred vsem pač izvidni pomen. V kratkem se bo pokazalo, v koliko so se dali Italijani prepričati kako neuspešni so navali na naše toliko kakor nedobitne postojanke.

Bombardiranje Trsta je očito kršenje mednarodnega prava, kajti Trst je popolnoma odprto mesto. Napad italijanskih zrakoplovov izvira pač le namenu, vznemiriti tržaško prebivalstvo. Vojnaško pomembne škode italijanske bombe niso povzročile.

Ogromne izgube Italijanov ob Soči.

Švicarsko časopisje ceni italijanske izgube ob Soči na 40.000 mrtvih in ranjenih.

Štirji sovražni zbori odbiti.

Boji na Goriškem, ki so postajali v zadnjih dneh vedno večji, so se vsled splošnega napada tretje italijanske armade razvili v bitko.

Približno štirje sovražni zbori so udarili od artilerije mogočno podpirani proti naši fronti od goriškega mostiča do morja, bili pa so popolnoma odbiti ter so imeli strašne izgube.

Nad vsako hvalo vzvišenemu obnašanju naših izbornih, boja vajenih čet, zlasti hrabre infanterije, se imamo zahvaliti, da so ostale naše pozicije neizpremenjeno v naših rokah.

Tako stoje junaki ob južnozapadni meji monarhije močno in zvesto na straži proti premoči sovražnika. Svesti naj si bodejo zahvale vseh narodov domovine in armad, ki hitijo na severu od zmage do zmage.

Ob srednji Soči, v krnskem ozemlju in na ostalih frontah se včeraj ni pripetilo ničesar bistvenega.

Italijani so obnovili svoje brezuspešne napade. — Trst bombardiran od letalcev.

Na goriški bojni fronti je nastal najprvo precejšen mir. Po predvčerajšnji zmagi so morale naše čete zavrniti še nekaj malodušnih ponočnih napadov proti goriški mostni utrbi in pozicijam na planoti.

Včeraj je pričel sovražnik znova ljuto streljati iz topov, ponoči pa so sledili zopet brezuspešni sunki slabejših moči.

Italijanski letalci so metali bombe na Trst, ne da bi povzročili znatne škode.

V krnskem ozemlju je sovražnik zopet napadel neko skalnato kopo, kateri so veljali njegovi napori že preje. Vrli branitelji so napad, kakor vedno odbili. Pred našimi pozicijami se razprostira pravo mrtvaško polje.

V koroškem in tirolskem obmejnem ozemlju se boj topov mestoma nadaljuje.

Novi navali na goriško mostno utrdbo.

Iz vojnega časnikarskega stana poročajo:

PODLISTEK.

Sendomirski samostan.

Dalje.

Staršensky! — reče Olga in ga pogleda, kakor bi mu hotela njegove besede očitati, a se mu hkrati prilizovati. — Ponudili so mi službo v tujini, — pravi zopet Staršensky, — in, če stvar natančneje premislim, je zame morebiti res najbolje, da se odpravim za nekaj ali pa za dalje časa na tuje. Včeraj so bili moji načrti še vsežalostnejši. Zadnjo noč pa sem motril, premišljeval in prevdarjal in se prepričal, da bo zadnji moj sklep zame najboljši. — Zadnjo noč, — odvrne Olga vprašujoč, — zadnjo noč si premišljeval? Morebiti v oni stražnici? — Ko zapazi, da se grof pri zadnjih besedah zgane, nadaljuje: Ali te imam? Odtod torej tvoje skrbi? Odtod tvoja želja po potovanju? Odtod bržkone tudi tovarišica, ki naj te spremlja na potovanju? Ne misli, da ne vem, kaj se godi v moji okolici. Vse sem izvedela. Vem, da si dal spraviti v stražnico skrivnostno v halje zavito osebo, najbrž svojo ljubimko, in da njej vsako noč izkazuješ tisto ljubezen, ki si jo meni obljubil pred oltarjem. Ali je to moje plačilo? — Pojdi, ideva! — reče, obrnivša se k svojemu otroku. — Midva sva mu v nadlego. Poleg veselja v družbi svoje žene in svojega otroka je spoznal drugo veselje. — To rekši, hoče oditi. Zdaj se začuje iz grofovih ust porogljiv zasmeh, tako strašen in čuden, da se ga je ustrašil sam; kakor ne bi bil prišel z njegovih usten, tako tuj se mu je zdel. Olga pa se obrne k njemu. — Saj sem vedela, — pravi, — da je bila le šala. Toda

tajnosti v stražnici moram vendarle priti do dna. Sama hočem pogledati, kaj imaš tam skritega. Ali mi boš to tajnost razkril? Ali mi to obljubiš? — Grof se je bil vrgel na zofo, kjer je bil navadno počival in si zakrival obraz z obema rokama. Tedaj zasliši, da se odpirajo duri. Pogleda skoz prste in vidi hišno, ki je prinesla grofinji nočno obleko; hkrati pa zapazi, da ji Olga s premetenim pogledom namigne, naj se odstrani. Potem se Olga približa možu, sede k njemu in reče sladko: Staršensky, skleniva spet mir! Saj že tako dolgo nisva govorila brez prič. — Ob teh besedah nagne glavo k njegovu, da sta se njuni lici dotikali in položi njegovo roko na svoje močno utripajoče srce. Groza in strah spreleti grofa. Zdi se mu, da je peklenško žrelo zazijalo pred njim, tako črno mu je pred očmi. Brž pahne ženo v stran in zbeži.

Že je odbila polnočna ura. Na gradu je bilo vse tiho in mirno je spala Olga v svoji postelji. V spanju začuti, da jo je nekdo zgrabil za roke. Ko se predrami iz sna, zagleda pred seboj grofa s svetiljko v roki. Zaukazuje ji, naj vstane in se obleče. Ko ga vpraša, čemu to, ji odvrne: Saj si vendar sama želela spoznati tajnost, ki jo skriva grajska stražnica. Podnevi to ni bilo mogoče. Če se pa ne bojiš nočne teme in nočnega hlada, pojdi z menoj! — Pa vendar ne namerjaš nič slabega? — reče grofica nekako boječe. — Včeraj si se tako čudno vedel proti meni! — Če nočeš, pa pusti! — pravi Staršensky in hoče oditi. — Stoj! — zakliče Olga za njim. — Če je bojzljivost splošen ženski znak, jaz nisem ženska. In tej negotovosti mora biti tudi konec! Morebiti si se spokoril in prišel do spoznanja. — Če se hočeš prepričati, — pravi Staršensky, — vstani in pojdi z menoj! — Tačas je bila Olga že skočila iz postelje ter se zavila v gorak kožušek. Že je

hotela oditi z možem, ko se predrami otrok, ki je spal v njeni postelji in zajoka. — Tvoj otrok bo ves grad spravil pokonci, — reče grof jezen. Molče, kakor ne bi bila slišala teh besed, vzame Olga otroka v naročje, ga toplo zavije in gre za možem.

Noč je bila hladna in temna. Nešteto zvezdic je pač migljalo tam gori, a mesec ni obseval steze poznim potnikom, le grofova svetiljka je razsvetljevala pot in najnižje veje spavajočega grmičevja.

Tako sta bila grof in grofica prehodila zaradi nekdane uporabe še zdaj takozvani zverinjak in sta dospela pred stražnico. Tedaj se obrne grof k svoji ženi in pravi: Bliža se trenotek, ko ti bo očita največja tajnost tvojega moža. Hočeš mu dokazati, da je prešestvoval, ga osramotiti in ponižati vpricho ničvredne ljubimke! Pravično je, da je nevarnost in prednost na obeh straneh enaka. Preden vstopiš, mi priseži, da nisi sama nikdar zagrešila tega, kar očitaš svojemu možu. — Izvil bi se mi rad! — pravi Olga. — Žena! — nadaljuje grof, — premotri v duhu vse svoje preteklo življenje, in ako najdeš v njem najmanjši madež, da ne rečem sramoto, ne hodi v to staro zidovje! — Brez premisleka sili Olga mimo njega proti vhodu. Iznova ji grof zastavi pot in ji grozeč zakliče: Prej ne boš prestopila tega praga, preden mi s prisego ne ugotoviš tega, po čemer sem te vprašal. Položi roko na glavo svojega otroka in priseži! — Tedaj položi desnico spečemu otroku na glavo in pravi: Dasi je taka prisega nepotrebna dasi si sam prepričan, vendar prisegam, da ... Nehaj! — zakriči Staršensky, — dovolj je! Vstopi in poglej! —

Grof odklene vrata. Prišla sta po polžasto zavitih stopnicah pred nove, tudi zaklenjene duri.

Včeraj popoldan so pričeli Italijani zopet ljuto obstreljevati goriško mostišče. Že dopoldne je nasakovala infanterija, toda brezuspešno. Posebno trdovratni so bili italijanski napadi na Doberdobsko planoto. Boji so trajali do pozne noči. Se po polnoči so izvršili Italijani svoj zadnji napad. Pri tem so navalili bersaljerji brez pušk, oboroženi le z ročnimi granatami. Sovražnik je imel zopet velike izgube. Naše čete so občudovanja vredne. Z neprekosljivo vztrajnostjo prenašajo artilerijski ogenj, pred katerim se je tem težje varovati, ker se na trdih kraških tleh ne dajo napraviti kritja in jarki. Kjerkoli se jim nudi prilika, prehajajo naše čete k uspešnim protinapadom. Naše izgube so mnogo manjše, kakor pa italijanske.

Pri Trziču.

Neki vojni poročevalec se je na železniškem vozičku pripeljal na 4 km blizu Trziča. Videl je mesto popolnoma nepoškodovano. Tudi tovarne družbe „Adrije“ niso mnogo trpele.

Italijansko uradno poročilo.

Italijanski generalni štab javlja dne 3. julija: Naša artilerija nadaljuje obstreljevanje narbojetskih in predilskih utrdb z velikim učinkom. Naša ofenziva na kraški planoti se uspešno razvija. V včerajšnjih bojih smo vjeli 400 sovražnikov. Preteklo noč so obmetavali naši zrakoplovi neko sovražno taborišče v bližini Doberdoba in pa železniško križišče Dornberg—Prvačina z bombami. Poškodovan je kolodvor v Prvačini in pa tir, kjer se odcepi železnica. Zrakoplovi so se vrnili nepoškodovani.

Drobne vesti iz Italije.

„Popolo d' Italia“ javlja, da je ponudil Sallandra znanemu republikancu Barzilajju ministrski portfelj. Barzilaj je rojen Tržačan in naj vstopi v kabinet kot zastopnik „terre irredente.“

Kakor poročajo budimpeštanski listi, vlada v Italiji radi neuspehov armade na bojišču zelo mučno razpoloženje.

Na italijanskem bojišču.

Iz vojnega stana se poroča: Na italijanskem bojišču imajo naše armade sedaj opraviti z veliko ofenzivo sovražnika. Ta napada brez ozira na to, da ima velikanske izgube. Italijani napadajo v linijah po 20 mož zaporedoma. Strašno ubijanje je to. Strašna bo tudi reakcija. Vsak dan pošljejo Italijani dve novi diviziji v mesnico in to igro bodo pač tako dolgo nadaljevali, da bo tudi zadnja na fronto ob Soči postavljena divizija izgubila polovico svojih kombatanov.

Sodba holandskega generala o smoli Italije.

Razvrstitev Italijanov je bila ustavljena. V prvem mesecu vojne ne morejo Italijani pokazati nobenega večjega uspeha. Zdi se, da se italijanski poveljniki boje težkih izgub. Več nego dvomljivo je, ali bodo Italijani, ne da bi se zpostavili večjim nevarnostim, tudi pozneje dosegli kak uspeh proti Avstro-Ogrski, ki se že eno leto vojskuje. Nezavarovane meje so mogli Italijani pač prekoračiti, toda o nadaljnjem prodiranju ni govora. Italijanska ofenziva se je popolnoma ponesrečila. Ta vojna ne bo učinkovala na splošni razvoj evropske vojne in

zdi se, da predbacivanje, da Italija ni bila pripravljena, ni neutemeljeno. Glavni cilj Italijanov je, kakor znano, Trst. Vsled tega mora Cadorna pri vsej previdnosti tu z večjimi silami nastopiti. Če se to ne zgodi, bi mogla Avstro-Ogrska z veliko aktiviteto preiti k ofenzivi na Beneškem ter razobesiti na starem mestu dožev svoje zastave.

Sovraštvo Italije do Avstrije.

Zakaj smatra Italija ravno Avstrijo za svojega dednega sovražnika? vprašuje člankar, ker vendar zunaj Italije ne žive Italijani samo v Avstriji, ampak jih je tudi mnogo pod francoskim in drugim gospodstvom. Italija smatra našo državo zaradi tega za svojo dedno nasprotnico, ker vidi v njej nositeljico tistih moči, ki ne puste Italije postati velike. Italijansko hrepenenje po Trentinu, Trstu, Istri, Dalmaciji in Albaniji izvira iz tradicije na beneško gospodstvo na Adriji. Benetke so postale velešila v boju proti nemški cesarski oblasti. Ko je moč nemškega cesarstva padla, so se Benetke polastile ozemlja oglejskega patrijarha, ki je daleč segalo v gornjeitalijansko planjavo. To je bila velika izguba za Avstrijo in za vse nemštvo. Oglejski patrijarh je nehal biti posveten vladar svoje države, ker je bil zvest zaveznik nemškega cesarja. Od tedaj reklamirajo Italijani kot zapuščino beneško republiko. Benečani so trdili, da hočejo deželo samo „v varstvo države“. Sedaj že več kakor pol stoletja ponavljana fraza, da nima Italija na vzhodu zavarovane meje, je zapisana že v knjigah senata nekdanje beneške republike. Čim so se Benetke koncem 11. stoletja hotele resno utrditi v Dalmaciji, so zadeli na odpor Ogrske in Hrvatske. Benetke pa so bile močnejše in so se polastile Dalmacije, pač pa je kraljevski naslov dalmatinski ostal hrvatsko - ogrskemu kralju. Šele francoski cesar Napoleon I., ki je pač hotel ustanoviti združeno italijansko državo, a brez Trsta, Istre in Dalmacije, je naredil popolni konec beneški nadvladi v Adriji. En del beneške zapuščine je dobila Avstrija in s tem luč in prostor ob Adriji ter svoj delež na svetovnem morju.

Avstrijsko-srbska vojna.

Letalski napad na Belgrad.

„Az Est“ poroča k letalskemu napadu na Belgrad: Na dan obletnice sarajevskega atentata so naši letalci obiskali Belgrad, gotovo že zato, da spomnijo Srbe na ono grozodejstvo. V presledkih po pol minute so se dvigali letalci med močnim vetrom ter dospeli nad Belgrad nekako opoldne. Vrgli so več bomb. Vneli so se neka srbska ladja in več vojaških barak, kar se je videlo daleč tja v ravnino. Srbska artilerija, infanterija in strojne puške so začele streljati na naša letala, kljub temu se jim je posrečilo, da so se nepoškodovana vrnila v Šabac.

Srbska ofenziva proti Avstro-Ogrski?

„Tribuna“ priobčuje izjavo srbskega poslanika v Rimu Rističa, ki baje pravi: Mala srbska vojska je sedaj reorganizirana in tvori, dopolnjena z zadnjimi rezervami, edino zaščito Srbije. Na ofenzivni nastop proti Avstro-Ogrski ni več misliti, tudi zadostuje, če drži Srbija sovražne čete ob meji. Srbska vojska je pripravljena udariti na

skupnega sovražnika, če bi hotel ta prodreti proti Carigradu.

Vesti o separatnem miru med Avstrijo in Srbijo — izmišljene.

Oficijozni „Fremdenblatt“ prijavlja naslednji komunike: V srbskem časopisu „Samouprava“ z dne 9. (22.) junija se je očitno oficijozno trdilo, da je ponosna in prevzetna Avstro-Ogrska mali in slabi Srbiji že dvakrat ponudila separatni mir. — Pooblaščenim smo od kompetentne strani izraziti, da je ta trditev popolnoma izmišljena. Avstro-Ogrska ni tekom cele vojne nikdar in nikomur, torej tudi ne Srbiji, delala mirovni ponudb.

Avstrijsko-nemška-ruska vojna.

Naše čete so prodrle rusko fronto.

V vzhodni Galiciji trajajo boji ob Gnili Lipi in v prostoru vzhodno od Lvova. Naše čete so na več krajih prodrle na višine od Gnile Lipe ter so vdrele v sovražne pozicije. Ravnotako se je posrečilo zavezniškim četam priti po ljutem boju od Rohatyna navzdol na vzhodni breg reke. V povirju Wieprza smo zasedli Zamošč. Zasedli smo višine severno od Tanewske nijine v celem njihovem obsegu. Zapadno od Visle so sledile čete umikajočega se sovražnika do samega Tarlowa. V večdnevni ljutih bojih so zavezniške armade Linsingevrgle Ruse iz zelo močne pozicije ob Gnili Lipi pod Firlejevom. Sovražnik, ki se umika v vzhodni smeri in ki ga zasledujejo na celi fronti armade, je zopet utrpel težke izgube. 7765 mož je bilo v teh bojih vjetih in 18 strojnih pušk vpljenih. Severno od tod boji še trajajo. Ob Dnjestrju se ni dogodilo nič bistvenega. Na ruskem Poljskem se bojujejo zavezniške čete med Vislo in Bugom z močnimi ruskimi silami ob potoku Por in ob Wyznici. Naše armade napadajo povsod. Zahodno od Visle so naše čete napadle sovražne pozicije pri Tarlowu. Ob 5. popoldne smo v naskoku zavzeli eno sovražno oporišče severno od tega kraja, zvečer se je ostala napadalna fronta približala na distanco za naskok in je ponoči vdrla v rusko pozicijo. Sovražnik se je z begom umaknil. Ko smo ga zasledovali smo zavzeli Jozefow ob Visli. Tudi na pozicijah jugo-vzhodno od Sienna, so bili Rusi odbiti. Pri tem je bilo 700 mož vjetih. V vzhodni Galiciji napredujejo zvezne armade pri zasledovanju vzhodno Halicza in čez Narajowko in delajo severno od tod uspešne napade na višine vzhodno od Janczyna. Na Bugu je položaj neizpremenjen. Med Vislo in Bugom prodirajo zvezne armade med hudimi boji. Zamošč je zavzet z jurišem. Na zapadu od tod so bili Rusi povsod nazaj vrženi čez nižave potoka Por, ki so v naši posesti in je bil na več krajih zavežvan prehod čez potok. Vzhodno od Krasnika, kjer traja še boj, je bil zavzet Studzianki, ravno tako je zapadno Krasnika z jurišem zavzet kraj Wyznica. Tudi tod je bil sovražnik na južnem bregu Wyznice povsod odbit in je na severu potoka že iz nekaterih postojank vržen. Ob potoku Por in pri Krasniku smo dobili včeraj 4800 vjetnikov in 3 strojne puške.

Armada generala Linsingena je v polnem zasledovanju proti Zloti Lipi. 3000 Rusov smo vjeli.

Grof odpre tudi te, in oba vstopita v prostorno sobano, katere zadnji del je bil s črnim zastorom ločen od sprednjega. Grof pristavi stole k mizi sredi sobe, prižge ob luči svoje svetiljke dve sveči v težkih, železnih svečnikih, potegne iz miznice zveženj papirjev ter pomigne svoji ženi, naj sede. Tudi sam prisede. Olga se zdaj radovedna ozira po sobi, a ne zapazi ničesar, zato mirno sedi in čaka.

Grof se primakne bliže k luči in jame s papirjev, ki jih je bil razgrnil pred sabo, tako-le brati: Pripoznam tudi, da sem s hčerko staroste Šaška spolno občeval pred poroko in po poroki z grofom Staršenskyjem. Njenega zakona edini otrok . . . — Nezaslišano obrekovanje! — zakriči Olga ter plane pokonci. — Kdo se drzne meni take gorostasne stvari očitati? — Oginsky! — zavpije grof. — Vstani in potrdi svojo izpoved! — Pri teh besedah potegne črno zagrinjalo vstran in Olginim očem se prikaže mož, ki je uklenjen v verige ležal na slami. — Kdo me kliče? — vpraša jetnik. — Olga je tu, — pravi grof — in vprašuje, ali je res, da si z njo spolno občeval? — Kolikokrat naj to še ponovim, — izpregovori mož na slami, krčevito se vijoč v težkih verigah, — bila je moja! — Ali slišiš? — zakriči grof na svojo ženo, ki je stala blede, kakor okamenela pred njim. — Vzemi te ključke in odkleni verige temu možu! — Ko se nekaj obotavlja, izdere grof svoj meč na pol iz nožnice in zdaj Olga takoj stori, kakor ji je bil zaukazal. Prost vseh verig vstane Oginsky z ležišča in stopi pred grofa. — Kaj hočeta od mene? — vpraša oba. — Neizmereno si me razžalil, — odvrne Staršensky. — Dobro veš, kako postopajo možje in plemenitaši, kadar so razžaljeni. — Po teh besedah potegne drug meč izpod plašča ter ga pomoli Oginskyju rekoč:

Tu imaš meč; z njim v roki mi daj zadoščenje! — Nečem se dvobojevati, — pravi Oginsky. — Moraš! — zakriči Staršensky ter ga skuša k dvoboju prisiliti. Takrat se začuje šum s stopnic. Olga, ki je bila izpočetka stala nepremično sredi sobe, je bila tačas planila skozi duri po stopnicah, da pokliče ljudi na pomoč. A še preden se dotakne kljuka stražničnih vrat, jo grof dohiti, jo potisne nazaj v sobo ter dobro zaklene za seboj. Te trenutke pa je izkoristil Oginsky; ko je imel grof še pri vratih opravka, odpre brž okno in se zavihti skozenj. Okno ni bilo visoko, zato je bil nepoškodovan. Ko prihiti grof k oknu, je bilo le še iz daljave slišati kako beži jetnik v črno noč.

Grof se tedaj obrne k svoji ženi. — Tvoj sokrivec in zapeljivec je sicer odnesel pete, — izpregovori, — toda ti mi ne uideš. — Ali moreš verjeti podlemu obrekovanju? — jeclja Olga. — Verujem, kar vem, — odgovori Staršensky, — in pa podobnost potez v obrazu tega otroka priča dosti jasno. Ti pa moraš zato umreti, na tem mestu umreti! — Olga je bila zdrknila pred njim na kolena. — Usmili se me! — ga prosi in lomi roke. — Stori z mano, karkoli hočeš! Zavrzi me! Pahnj me v prognanstvo! — Zapri me v samostan ali v ječo, da tam prebijem svoje zadnje dni! Samo živeti, živeti mi daj! — Grof nekoliko premišlja, potem pa reče: Ker torej svoje sramotno življenje čislaš nad vse, vedi: le eno sredstvo je, ki te more rešiti. — Imenuj mi ga, le imenuj mi ga, — prosi Olga. — Madež na moji časti, — reče grof, — je ta otrok. Ako ta zatisne za večno oči, kdo ve, morebiti se mi togota kdaj poleže. Sama sva, nihče naju ne vidi, temna noč naju ogrinja s svojim plaščem. Pristopi tja k otroku in umori ga! — Kaj? Jaz! — zakriči Olga. — Umoriti! Svojega otroka! Kaj zahtevaš

od mene? Takega zločina me smatraš zmožno! Sirovež, hudobnež! — Dobro, pa umri sama! — zakriči Staršensky ter pobere svoj meč, ki ga je bil prej vrgel na tla. — Stoj! — zavpije Olga. — Stoj! Hočem! — Po teh besedah plane k svojemu otroku, ga poljubljuje, pritiska na prsi in rosi s solzami. — Ti še čakaš? — zakriči Staršensky in se ji približa, kakor da je pripravljen ji vsak trenutek zadati smrtni udarec. — Ne, ne! — vpije Olga. — Bog mi odpusti, kar moram storiti, česar ne morem opustiti. Odpusti mi tudi ti, nesrečni otrok! — Špet je bila pritisnila otroka na prsi. S proč obrnjenim obrazom potegne dolgo iglo iz svojega kožuščka; smrtno orodje se zaleskeče, njena oborožena roka . . . — Stoj! — zakriči zdaj Staršensky, — tako daleč sem te hotel pripraviti; videti sem hotel, je li še v tebi čut, ki bi zaslužil življenje. A ti ne poznaš nobenega čuta. Tvoj otrok ne bo tu umrl, ampak ti, vlačuga! — Pri tej priči ji zasadi meč globoko v ledja, da se zgrudi na nepoškodovanega otroka; širok curek njene srčne krvi se razlije po tleh. —

Tista noč je bila za vse okoličane noč strahu in groze. Sredi noči so se prebudili; bilo je plat zvona. Čez nočno nebo je bila razlita žarko rdeča luč, odsev velikanskega požara. Stara stražnica na zapadni strani zverinjaka ob Staršenskyjevem gradu je bila vsa v plamenu. Vsi poizkusi, pogasiti ogenj, so se izjalovili. Kmalu je štrlelo le še golo in okajeno zidovje proti nebu. Hoteli so poklicati grofa; toda ni ga bilo nikjer. Tudi njegove žene in njegovega otroka ni bilo najti; vsi so bili izginili. Preiskali in prebrskali so pogorišče. Našli so na njem pač človeške kosti, a premalo jih je bilo, da bi mogle biti od treh oseb.

Konec prihodnjič.

Pod njenim pritiskom se je umaknil sovražnik iz svojih pozicij od Narajow-Miasto do severno Przemyslanov. Od Kamionke do Krylowa (ob Bugu) je položaj neizpremenjen. Armade generalfeldmarsala v. Mackensena nadalje napadajo.

Rusi potisnjeni proti Zloti Lipi.

Ruse, ki so se v vzhodni Galiciji med Narajowsko in Zloto Lipo, ter neposredno proti severu z močnimi silami upirali, so zavezniške čete napadle in po večurnem boju na celi fronti vrgle proti Zloti Lipi. Vplenile so 3000 vjetnikov in več strojnih pušk. Tudi v pokrajini pri Przemyslanih in Glinianih se sovražnik umika proti vzhodu. Ob Bugu se položaj ni izpremenil. Na Ruskem je prišlo na več delih fronte do silnih bojev, ker so prešli Rusi, zastavljajoč ojačenja k protinapadom. Vsi ti poskusi, zopet zasesti izgubljeni teren, so se popolnoma ponesrečili. En sam naš armadni zbor je krvavo zavrnil pet sovražnih naskokov. Ob Poru in Wyznici trajajo boji. Na obeh straneh Studzjankov so vdrlle naše čete na fronti več kilometrov v glavne sovražne pozicije ter pognale sovražnika s težkimi izgubami nazaj. Pri tem smo vjeli 1000 mož in vplenili 3 strojne puške in 3 tope. Vrhove severno od Krasnika smo v zelo težkih bojih zavzeli.

Mackensenove armade so prodrle do črte Turobin-Josefow-Krasnik.

Ko smo zavzeli v naskoku višine, jugo-vzhodno od Kurostowic (severno od Halicza), smo prisilili Ruse, da so se umaknili na celi fronti v okolici Mariampol do severno od Firlejowa. General Linsingen sledi poraženemu nasprotniku. Plen se je do snoči zvišal na 7765 vjetnikov (med njimi 11 častnikov) in 18 strojnih pušk. Armade generalfeldmarsala von Mackensena so potisnile sovražnika od Zamošča med trajnimi boji čez odsek Labunka in Por ter so ta odsek deloma že prekoračile. Dalje proti zapadu smo dospeli do črte Turobin-Krasnik-Josefow (ob Visli). Prednje pozicije pri Strozi in Krasniku, ter ta dva kraja sama smo že zvečer osvojili. Zapadno od Visle so morali pod pritiskom našega napada opustiti svojo pozicijo ob mostiču pri Tarlowu. Južni breg Kamienne je očiščen sovražnika. Čete generalobersta von Woyrscha so vrgle Ruse po uspešnem boju iz njihovih pozicij, južno-vzhodno od Sienna in Ilze, ter so vjele pri tem okrog 700 vojakov grenadirskega zbora.

V ljutih bojih so čete generala Linsingena v naskoku zavzele ruske pozicije, vzhodno od Gnile Lipe med Kuniczami in Luczyncami ter severno od Rokatyňa: 30 častnikov in 2328 mož je bilo vjetih in 5 strojnih pušk zaplenjenih. Armade generalfeldmarsala v. Mackensena prodirajo nadalje med Bugom in Vislo. Tudi zapadno od Visle se umikajo Rusi deloma po trdovratnih bojih. Zavezniške čete pritiskajo za njim na obeh straneh Kanienne.

Zavrtnjeni Rusi pri Krasniku in ob Zloti Lipi.

V vzhodni Galiciji so dospele zavezniške čete Linsingenove armade po dvatedenskih zmagovitih bojih zasledujoč neprijatelja do Zlote Lipe, katere zapadni breg so očistile od sovražnikov. V odseku Kamionka Strumilowa-Krasno boji proti ruskim zadnjim četam še trajajo. Pri Krylowu je opustil sovražnik zapadni breg Buga ter je Krylow požgal. Na obeh straneh gorenjega Wieprza se vrši boj. Zavezniške čete so vrgle sovražnika iz pozicij severno od potoka Por ter so prodrle do Plonke. Dalje proti zapadu je prodrla armada nadvojvode Jožefa Ferdinanda v večdnevni bojih rusko bojno fronto na obeh straneh Krasnika. Vrgla je Ruse z velikimi izgubami v severni smeri nazaj. Vjela je 29 častnikov ter 8000 mož in vplenila 6 topov, 6 municijskih voz in 6 strojnih pušk. Zavezniške čete pod poveljstvom generala pl. Linsingena so na celi fronti dosegle Zloto Lipo. Zahodno obrežje je očiščeno Rusov. Armada je izvršila izvanredne čine. V skoro 17dnevni bojih je izsilila sprčo močne sovražne pozicije prehod čez Dnjester, ter gnala pred seboj poraženega sovražnika od pozicije do pozicije. V odseku Bug je sovražnik po noči izpraznil mostno utrdbo Krylow. Med Bugom in Vislo smo včeraj pri Plonki-Turbinu severno odseka Por in pri Tarnowki-Krasniku ponovno vrgli Ruse.

Plen meseca junija.

Celotni plen zavezniških čet, ki se borijo na severovzhodu pod avstrijsko-ogrskim poveljstvom znaša za mesec junij: 521 častnikov, 194.000 mož, 93 topov, 384 strojnih pušk, 87 municijskih voz in 100 vagonov za poljske železnice. Ves plen meseca junija pod poveljstvom generala v. Linsingena, fml. v. Mackensena in generala Woyrscha se bojujočih zavezniških čet, znaša 409 častnikov, 140.650 mož, 80 topov in 268 strojnih pušk.

Umikanje Rusov.

Sotrudnik „Timesa“ v ruskem glavnem stanu v Galiciji poroča: Kljub umikanju Rusov iz mest, ki so jih zadnja jesen zavojevali, čete niso doživele nobenega poraza in niso niti brezupne. Padec Lvova občutijo v Petrogradu bolj grenko,

kakor na fronti, kjer vedo, da je mesto brez vsake vojaške vrednosti. Edina prednost, ki so jo doslegli Nemci in avstro-ogrske čete, je moralen uspeh zopetnega zasedenja Lvova. Če bi pa Nemci nikakor ne mogli poslati novih čet v Galicijo, bodo Rusi mesto zopet zasedli in ves avstrijski obrambni načrt se bo potem podrl. Rusi stoje na stališču, da morajo zaenkrat umakniti svoje čete ne glede na moralni učinek. Ravnotako hočejo Rusi preprečiti, da se razvije boj v strelskih jarkih, kakor na zapadni fronti in pred Varšavo.

Nemiri v Rusiji.

Kodanjski listi konstatirajo, da se nemiri v Rusiji kljub vsemu zatajevanju presenetljivo širijo. V Moskvi so zasledili središče velike organizacije ki se razteza čez celo državo in ki je pripravljala atentate na vodilne osebe. V Rusiji je opažati vedno naraščajočo zahtevo po miru.

Vsi Nemci, Avstrijci in Ogri, skupaj kakih 5000 oseb, so bili izgnani iz Vologde, Grasovca in Kadnikova v gubernijo Perm.

Ministrska kriza na Ruskem.

Glasom brzovjavke „Lokalanzeigerja“ iz Stockholm je določen ruski poljedeljski minister Krivošein za ministrskega predsednika. Mnenja so, da je pričakovati skupnega odstopa ministrskega predsednika Goremykina, finančnega ministra Barka in pomočnika ministra za prometne ceste kneza Šahovskega. Knez Bazilšov bo baje prevzel glavno vodstvo agrarnih vprašanj. Pokromskij in predsednik komisije dume kadidirata za vodstvo finančnega ministrstva. Bivši moskovski mestni glavar Gučkov je baje določen za trgovinskega ministra. Samarin kandidira za mesto v svetem sinodu.

Pomanjkanje municije v Rusiji.

Rusija se je obrnila z nujno prošnjo na Anglijo in Francosko, da naj takoj odstopita del municije in skrbita da se ta municija čim prej pošlje v sibirski pristanišča. Tudi na Japonskem je Rusija kupila municije. Pomanjkanje streljiva v ruski vojski je tako veliko, da je moralo rusko armadno vodstvo poslati $\frac{3}{10}$ municije iz Varšave in trdnjav ob Narevi v Galicijo. Dasi ravno so bile zaloge v Varšavi zelo povečane, je vendar računati z napadom Nemcev na trdnjavo. Zato je bilo izdano armadam v Galicijo in na Poljskem povelje, da morajo tudi one pošiljati v Varšavo municijo. To pa te armade silno ogroža.

V bitko pri Krasniku so brezuspešno posegle v boj nove ruske rezerve.

Severno od Krasnika se je bitka, v katero so posegle močne ruske rezerve, znova živahneje razvila. Rusi so izvršili na več krajih protinapade, katere pa so naše čete odbile.

Odbiti ruski napadi na fronti pri Krasniku. — Ob Zloti Lipi 3850 Rusov vjetih.

Na fronti armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda se boji nadaljujejo. Prispela ruska ojačenja, ki so na več krajih prešla k napadu, smo z velikimi izgubami odbili. Število vjetnikov se je še nadalje zvišalo.

Ob Bugu in v vzhodni Galiciji je položaj neizpremenjen.

V bojih ob dolnji Zloti Lipi smo vjeli od 3. do 5. julija 3850 Rusov.

Napredovanje nemških čet zapadno od Visle.

Zapadno od Gorenje Visle smo dobro napredovali.

Vzhodno od Visle ni poročati o nikakih večjih spremembah.

Nemško-francoska vojna.

Boji na Francoskem.

Ponočni napad Francozov, zahodno od Souchesa, smo odbili. V zahodnem delu Argon so imeli deli prestolonaslednikove armade lep uspeh. V naskoku so zavzeli sovražne jarke in oporišča, severovzhodno od Four de Paris, v dolgosti treh kilometrov in v širokosti 200 do 300 metrov. Vjeli smo 25 častnikov in 1710 mož, vplenili pa 18 strojnih pušk, 40 metalcev min in 1 revolverski top. Izgube Francozov so velike. V Vogezih smo vzeli na Hilsenfirstu dve utrdbi. Poskuse sovražnika, osvojiti pozicijo nazaj, smo odbili. Vjeli smo 3 častnike in 149 mož. Na vrhovih ob Maasi je obnovil sovražnik kljub vsem neuspehom štirikrat svoje poskuse zopet zavzeti izgubljene pozicije pri Les Epargesu. Njegove napade smo gladko zavrnil. Severnozahodno od Regnievilla smo zavzeli francoske pozicije v širini 600 m ter iztrgali sovražniku severno od Fey-en-Haye kos gozda. Delovanje letalcev je bilo včeraj zelo živahno. Nemška letala so metala na fort Landgoard pri Harwichu ter na neko angleško flotiljo rušilcev bombe ter so napadli utrjeni Nancy, železniške naprave v Bombaslu in zatvorni fort Remiremont. Neko angleško letalo je padlo severno od Genta ob holandski meji goreče na tla. Nemško vojno letalo

je prisililo nekega francoskega letalca pri Schlucht, da se je spustil na tla. Sovražnik je obmetaval Brügge, a ni napravil vojaške škode.

Občuten francoski poraz ob Pretrskem gozdu.

Krvavo smo zavrtili angleški napad severno od Ypres in francoski sunek na Souches. Na obeh straneh Croix des Carmes ob zapadnem robu Pretrskega gozda so vzele naše čete včeraj v naskoku sovražne pozicije v širokosti 1500 metrov ter so prodrle skozi labirint strelskih jarkov do 400 metrov naprej. Obupno se braneče sovražne čete so morale z velikimi izgubami zapuščati jarek za jarkom ter so pustile v naših rokah 1000 neranjenih vjetnikov, 2 poljska topa, 4 strojne puške in 7 metalcev min.

Ravnotako se je posrečil istočasno izvršeni napad na francosko utrjeno kulo pri Haut Deriopt južno od Norroy. Razstrelili smo jo s posadko in z vzdanimi bojnimi sredstvi vred ter jo nato zopet načrtoma zapustili.

Angleški zrakoplovni napad na nemški zaliv odbit.

4. julija zjutraj so poskušali Angleži večji zrakoplovni napad na naša oporišča v nemškem zalivu Severnega morja. Poskus se je ponesrečil. Naši zrakoplovi so konstatirali, ko je napočil dan, na višini otoka Terschelling bližajoče se angleške vojne moči, obstoječe iz večjega števila motornih zrakoplovov, ki so jih spremljale križarke in torpedni rušilci, ter jih prisilili, da so se umaknile. En angleški hidroplan, ki se mu je posrečilo, da se je dvignil, so naši zrakoplovi preganjali in je ušel le s tem, da je letel čez holandsko ozemlje.

Ponesrečena francoska ofenziva na Flanderskem.

Kakor poročajo iz Havra, se je zopet izjavila napovedana ofenziva francosko-angleških-belgijskih čet na Flanderskem pod generalisimom Joffrejem. V taboru zaveznikov pričakujejo ravno nasprotno, namreč dvojno ofenzivo Nemcev proti Calaisu in Verdunu.

Belgijska in angleška fronta.

Kakor poročajo časopisi, je belgijska fronta sedaj dolga 54 kilometrov in jo brani 100.000 Belgijcev. Angleško fronto v Belgiji in Franciji brani 700.000 mož, vendar pa je ta fronta samo še enkrat tako dolga, kakor belgijska. Belgijske v Franciji izvežbane rezerve štejejo 40.000 mož.

Drobne vesti iz Francije in Anglije.

„Times“ poroča iz Bombaya, da se je začela izdelovati v Indiji municija na debelo. Vse državne železniške tovarne so se spremenile v večje ali manjše municijske tovarne. Tudi izdelovanje jeklenih predmetov v Indiji se je pričelo z veliko vmeno.

Iz Londona poročajo, da vsebuje zadnji seznam izgub imena 80 častnikov in 1659 mož.

Nezadovoljni Belgijci v Angliji.

Po poročilu „Journala“ iz Londona je prepovedala angleška vlada v Angliji živcem Belgijcem, da ne smejo odpotovati brez dovoljenja angleške oblasti. Več premožnih Belgijcev na Angleškem je hotelo vložiti diplomatičen protest pri belgijski vladi, a cenzor je prepovedal odposlati to protestno noto.

Atentat na Morgana.

Nemški prof. Cornvellove univerze Frank Holt je vdrl v Morganovo vilo ter je streljal na Morgana z revolverjem. Ranil ga je, toda ne smrtno. Atentator je imel seboj tudi zabojček dinamita. Pred sodnikom je izjavil, da je hotel žrtvovati življenje, samo da pospeši konec vojne. Inspiriran da je bil „od zgoraj“. Zdi se, da atentator ni popolnoma pri pameti.

Požar v Arrasu. — Katedrala zgorela.

Severno od Yperna so včeraj vdrlle angleške čete v en izmed naših strelskih jarkov; zvečer smo jih zopet prepočili. Zahodno od Soucheza smo odbili dva sovražna ponočna napada. Pri obstreljevanju sovražnih čet, ki so se zbirale v Arrasu, je pričelo mesto goreti. Žrtev požara je bila katedrala.

Med rekama Maas in Mosel se živahno bojujejo.

Južnozahodno od Les Eparges je sovražnik nadaljeval svoje prizadevanje, zopet osvojiti pozicije, ki smo mu jih pred kratkem iztrgali. Pri prvem napadu so prišli Francozi v en del naših obrambnih črt. S protisunkom smo zopet zavzeli jarke razen enega kosa v izmeri 100 metrov. Sovražnik je pustil eno strojno puško. Dva nadaljna sunka nasprotnikova, kakor tudi napad ob Tranchee so se popolnoma ponesrečili.

Na pol pota Ailly-Apremont smo mi napadli. Osvojili smo sovražno pozicijo v širini 1500 metrov ter vjeli pri tem več nego 300 Francozov.

Pri Croix des Carmes (Pretrski gozd) je danes ponoči sovražnik nepričakovano izvršil protinapad; sovražnika smo odbili. Ob Sudlu v Vogezih smo v naskoku zavzeli en kos sovražnega

jarka ter ga napravili nerabnega za sovražno obrambo.

V Champagne južnozahodno od Suippesa so naši letalci z uspehom obmetavali sovražno taborišče.

Strah pred nemškimi podmorskimi čolni v Egejskem morju.

„Lokalanzeiger“ poroča iz Aten: Vest o prihodu sedmih podmorskih čolnov največjega tipa je povzročila v Egejskem morju med tamkaj zbranim sovražnim brodom kar največjo zmedo. Pokazalo se je namreč, da je najuspešnejše varstvo pred nemškimi podmorskimi čolni, če se vse ladje umaknejo. Če bi se tako umikanje večkrat dogodilo, bi imelo to dejstvo po mnenju mornariških izvedencev za posledico, da bi združena armada na suhem pri Galipolju doživela katastrofo.

Nemško-ruska vojna.

Pomorski boj v Vzhodnjem morju.

En del lahkih bojnih sil v Baltičkem morju je med Gotlandijo in Vindavo zadel ob ruske oklopne križarke. Tekom nastalih posamnih bojev je morala bojna ladja „Albatross“ po dve uri trajajočem težkem boju proti štirim oklopnim križarkam, ki so nadaljevale streljanje tudi v švedskem vodovju, v potapljačem se stanju in mnogokrat zadeta zavoziti pri Ostergarnu v Gotlandiji na obrežje. Ubityh je bilo 21 in ranjenih 27 mornarjev, za katere so se švedske oblasti in prebivalstvo človekoljubno zavzeli. „Albatross“ je moderna nemška ladja za polaganje min. Zgrajena je bila leta 1907. ter je 2200 ton velika. Posadka šteje 198 moških, armatura sestoji iz 8/8 cm topov. Uničenje „Albatrossa“ ne pomeni za nemško mornarico nikake občutne škode.

Po ljutem boju se je hotela ladja zateči na obrežje Gotlandije. Rusi pa so nadaljevali obstreljevanje tudi v švedskem vodovju in ladji tam prizadeli največjo škodo. Sto metrov pred bregom je ladje obtičala in tam leži, po strani jambor; na zadnjem koncu nosi nemško zastavo, sprednji jambor je odstreljen. Ena granata je bila priletela v operacijsko dvorano ladje in ubila deset ranjenecv, zdravnika pa težko poškodovala. Zapovednik ladje je prosil švedske oblasti, naj vso posadko ladje internira. Odpeljanih je bilo v taborišče v Romo 170 moških. Sedem oficirjev je nastanjenih v zasebnih hišah.

Turčija proti štirizvezi.

Na kavkaški fronti se nadaljujejo boji, ki se vrše v hribovitem terenu ob meji, za nas ugodno. Sovražnik je pustil v zadnjih bojih na desnem krilu več nego 600 mrtvih na bojišču, med temi sedem častnikov. Mi smo vjeli še dva častnika, med temi enega bataljonskega šefa in več francoskih vojakov.

Na dardanelski fronti se je 29. m. m. vršilo v odseku severno od Ari-Burnu streljanje. V odseku južno od Seddil-Bahra je trajal boj ves dan. Sovražnik ki je hotel obkoliti naše desno krilo, je izvršil pod varstvom nepretrganega ljutega artilerijskega ognja napad. S svojim protinapadom smo onemogočili njegov načrt. V noči od 29. na 30. junij smo krvavo odbili napade, ki jih je sovražnik izvršil severno od Ari-Burnu proti našim utrdbam v središču. Naše čete na desnem krilu so prešle k protinapadu in so odvzele sovražniku dva zaporedoma ležeča strelska jarka. Isto noč so izvršile naše čete v odseku južno od Seddil-Bahra protinapade proti levemu sovražnemu krilu. Med bitko, ki je trajala vso noč, so vdrle naše čete v več delov sovražnih utrdb in so se potem borile v ljutem boju mož proti možu. Šele v jutranjem svitu se je končal boj. 30. junija je trajala bitka v odseku južno od Seddil-Bahra na našem levem krilu od sedmih zjutraj do opoldne. Ta bitka, ki so jo na obeh krilih uvedle z napadi naše čete, je potekla za nas ugodno. Naša anatolska obrežna baterija, ki se je uspešno udeleževala bojev v južnem odseku, je z dobrim učinkom obstreljevala taborišče in artilerijske pozicije sovražnikov. Eden naših zrakoplovcev je vrgel na Seddil-Bahr bombe.

Rusko uradno poročilo s kavkaškega bojišča.

Ruski generalni štab poroča: V smeri proti Oltyju tu pa tam streljanje pušk. V okolici Karaderlenta so okupirale naše čete po bojih vasi Aidarje in Aobasik. V smeri proti Melasgertu so porazile naše čete Turke pri Akblathu. Turki beže proti Bitlisu, proti potoku Transwan. Južno od Wanskega jezera je naš oddelek odbil turški napad, pričel z ofenzivo, ter v naskoku zavzel navzlic trdovratnemu odporu turške pozicije. Na ostalih frontah nobene izpremembe.

Turško uradno poročilo.

Glavni stan poroča: Na desnem krilu kavkaške fronte je pognala naša kavalerija po resnih bojih sovražno kavalerijo še dalje nazaj. Predvčerajšnjim smo v bojih vjeli večje število sovražnikov ter ugrabili več plena.

Ob dardanelski fronti je položaj v splošnem neizpremenjen. Navadni boji v strelskih jarkih trajajo še ter so zlasti na desnem krilu pri Seddil-Bahru jako ljuti. Naše anatolske baterije so v sovražnem taboru povzročile pri Seddil-Bahru številne eksplozije in požare. Naši letalci so metali dvakrat uspešno bombe na sovražne čete. Pred Ari Burnujem bombardira neki sovražni monitor, ki se je očitvidno skril za neko bolniško ladjo, naše pozicije na kopnem. Na ostalih frontah se ni dogodilo ničesar bistvenega.

* * *

Italija in Turčija.

Kakor smo že javili, je Italija svoje konzule v Palestini odpoklicala. Konzuli so iz Adane, Damaska, Beiruta in Aleppa že odpotovali. Sledili jim bodo tudi ostali konzuli v Turčiji. Italijansko veleposlaništvo v Carigradu še posluje. Do sedaj se zdi, da bi se Italija raje izognila vojni s Turčijo. Morda bo le pretrgala diplomatske odnose.

Švicarski listi poročajo iz Petrograda: Rusija ne pričakuje, da se bo Italija udeležila operacij proti Dardanelam. Italija tozadevne obveznosti sploh ni prevzela.

* * *

Neodločnost Rumunije.

Romuni se tudi še danes pogajajo na obe strani, ker se ne morejo odločiti. Po njihovih računih, ki so bili v zvezi z njihovimi političnimi simpatijami, so bili v pričetku prepričani o porazu centralnih držav. Danes si priznajo vsi Romuni, tudi vojni hujskači kakor Filipescu in Junescu, da ti računi niso bili pravilni. Tudi ti hujskači bi se, če bi prišli na krmilo, premislili napovedati vojno. Če pa bi to vseeno poskusili, bi jih pri njihovem početju oviral romunski generalni štab. — Tudi domnevanje, da se je Rusija popolnoma in nerešljivo porušila, tu še ni prodrlo. Še vedno se upa po francoskem vzorcu na „succés final“ ter se še vedno zaupa v neizčrpljivost ruskega človeškega materiala. Upa se na padec Dardanel in potem na novo ofenzivo Rusov. S tem naziranjem, k čemu daje neumerična premoč zaveznikov, se skuša med ljudstvom operirati. Posebnega nasprotstva med vlado in opozicijo, kakor se ga na zunanje kaže, ni. Opozicija nekoliko omili svojo politiko in molčeča vlada ostane pri svojih malih političnih spletkah.

Konferenca grofa Czernina z Bratianom.

Iz Bukarešte javljajo: Avstrijski poslanik prof Czernin je imel v petek z min. predsednikom Bratianom dolgo konferenco.

Važna izjava romunskega ministrskega predsednika.

Sofijski list „Utro“ poroča iz Bukarešte: Bratianu se je izrazil v nekem razgovoru z več člani liberalne stranke o zadržanju Rumunije sledeče: V poteku diplomatskih pogajanj, torej ob zeleni mizi, kakor tudi v poteku zadnjih vojaških operacij, torej na bojišču, se ni dogodilo ničesar takega, iz česar bi se dalo sklepati, da bomo mi stopili iz svoje rezerve.

* * *

Nova pogajanja med Italijo in Srbijo?

Kakor poročajo iz Ženeve so pričela vsled londonske in petrogradske intervencije med Srbijo in Italijo nova pogajanja glede jadranskega vprašanja. Zatrjuje se, da potekajo pogajanja ugodno.

Srbi in Črnogorci v Albaniji.

General Vukotić je v Skadru odvzel prebivalstvu 20.000 pušk. Avstro-ogrski podaniki so se morali vpisati v posebni policijski register. Avstro-ogrške grbe na brzojavnem uradu so nadomestili s črnogorskimi. — Srbi prodirajo proti Lješju. Zdi se, da nameravajo Srbi zasedi Srednjo Albanijo od reke Skumbi do reke Mati. Srbi so 3000 Albancev pod poveljništvom Hagi Kiamila premagali, istotako tudi Mossa effendija s 1000 Albanci pri Tirani.

* * *

Balkanska uganka.

Četvorni sporazum je mislil, da bo z intervencijo pridobil balkanske države za vojno. Toda umikanje Rusov iz Galicije je precej zmanjšalo vojno navdušenje; predvsem v Rumunski. Čim kritičnejša je postajala vojna situacija za četvorni sporazum, tem bolj se je ta poprijel diplomatske akcije.

* * *

Nova nota četverozveze Bolgariji.

Nova nota četverozveze Bolgariji bo zahtevala jasen odgovor, ali hoče Bolgarija z entento ali proti njej. Nota bo istočasno namignila, da bo četverozveza prekinila diplomatske odnose, ako ostane Bolgarija trdovratna. Novih koncesij nota baje ne vsebuje, tako, da je že v naprej pričakovati negativen odgovor bolgarske vlade.

Japonska naj pomaga.

Hervé, ki je še pred kratkem Francozom slikal posledice padca Lvova tako temno, je povzdignil zopet svoj glas in kliče Japonsko na pomoč. V „Libre Parole“ pravi Hervé, da so vzroki za vmešavanje Japonske sedaj, po ruskem „neuspehu“, važnejši kakor kedaj poprej. V resnici se mora reči, na so Nemci in Avstrijci, ki se jih je menilo na koncu njihovih moči, municije in kruha, še vedno strašni in sposobni za najhujši odpor. Treba pa je, da se jih premaga in sicer premaga za vsako ceno. Nobena pomoč pa bi ne bila sedaj uspešnejša — o Italiji se slyoh ne govori več — kakor pomoč Japonske, ker svet nima boljše vojaške moči, kakor je Japonska. List poskuša pripraviti Japonsko do tega, da bi uvidela, da je v njenem lastnem interesu, če Nemčija ne ostane zmagovita in piše naivno: „Kot zaveznica Anglije mora Japonska želeti, da izide iz te vojne zmagovita, kajti poraz Anglije bi značil za Japonsko zmanjšanje njene moči, posebno na vzhodu. Zmagovita Nemčija znači zmanjšano Japonsko.“

Japonska odklanja udeležbo na vojni v Evropi.

Novi poskusi ententnih držav, pregovoriti Japonsko, da bi poslala ekspedicijo v Evropo, so se tudi to pot ponesrečili. Glasom petrogradskih poročil je japonska vlada za vselej odklonila udeležbo pri oboroženi akciji zunaj Azije. Japonski veleposlanik Montono v Petrogradu je izjavil, da Japonska v Evropi nima političnih interesov.

Položaj v Rusiji.

V zadnjem času prihajajo vedno pogostejše vesti o notranjih nepravilih v Rusiji. Vse te vesti se naravno ne dajo kontrolirati; toliko pa je vendar gotovo, da se pripravljajo v ruskem ustavnem življenju spremembe, katere se od raznih strani razno tolmačijo. V tem oziru se nam zdi vpoštevanja vreden članek, ki je izšel v dunajski oficiozni „Wiener Allgemeine Zeitung“, članek, ki nas svari pred preoptimističnim presojevanjem posledic notranjih prilik, ki vladajo v Rusiji.

„Wiener Allg. Ztg.“ piše: Začetkom avgusta se sestane ruska дума, ki si hoče očitvidno izvojevati večje pravice pri vstvarjanju važnih odločitev, pred katerimi stoji Rusija po svojih galiških porazih. Pri nas tolmačijo nekateri sklicanje dume kot znamenje, da zmaguje v Rusiji mirovna struja. Ta nazor je povsem nepravilen. Ravno narobe je res. Дума je v svoji današnji sestavi popolnoma nacionalna in panslavistična, izvzemši frakcije najskrajnejše desnice in leve. Za mir se ogrevajo socijalni demokrati in pa skrajna desnica, ki je bila vedno anglofobska. Toda oktobristi in kadeti, torej večina dume, so za nadaljevanje vojne. Oni ne zahtevajo miru, temveč le točnejše nadzorstvo nad državnimi dohodki, in sicer predvsem zato, da bi se mogla Rusija vojevati s podvojeno energijo.

Ena največjih pogrešk doktrinarskih politikov v Evropi je bila vedno ta, da bi ustavna Rusija nudila mirovne garancije in da je torej v interesu vseh naprednih elementov, da se ruski absolutizem čim preje zruši. V resnici pa pomenja preustrojenje Rusije v ustavno državo nevarnost za Nemčijo in monarhijo, kajti ruska buržoazija je Nemcem sovražna in podleaga idejam panslavizma, katerega zastopniki se zbirajo okrog Velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča. Največji realni politik Bismarck je bil zato vedno prijatelj carja in absolutizma, ker je vedel, da sta car in njegov dvor (torej v absolutni državi edini merodajni činitelj zunanje politike) najboljša garancija nemško-ruskega prijateljstva.

K temu treznemu pojasnilu „W. Allg. Ztg.“ bi bilo še pridati razpravo dunajske „Arbeiter Ztg.“, ki poroča, da se celo del ruske socijalne demokr. ogreva za vojno, proglašajoč, da mora zastaviti ruski proletarijat vse svoje sile za končno zmago Rusije. Mnogi ruski krogi spoznavajo sicer vso dalekosežnost galiških porazov, navzlic temu pa ima vojna stranka veliko večino naroda za seboj in Nikolaj Nikolajevič je še vedno popularen. Le da dvoru zagovarjajo gotovi jako vplivni krogi idejo separatnega miru, predvsem iz notranje političnih razlogov, ker nameravajo na ta način ustaviti razna radikalna stremljenja v ruski družbi. Vse pa, kar je v Rusiji količkaj liberalnega, zahteva nadaljevanje vojne.

K tem zanimivim izvajanjem bi bilo le pripomniti, da nadaljevanje vojne ni le odvisno od volje ruske javnosti temveč predvsem tudi od sredstev, s katerimi razpolaga armada. Po pričanju podučnih krogov pa so bili baš gališki porazi za ruske armade radi tega usodepolni, ker so pokazali, da jim manjka municije, orožja in častnikov. Beseda o „ogromnih rezervah“, s katerimi razpolaga Rusija, je res po nekod resnična, toda golih rok te rezerve ne morejo na bojišče.

Nadaljevanje naše ofenzive na ruski fronti nam sicer vsak dan kaže, kako peša ruska odpora sila.

DNEVNE VESTI.

Ranjeni so bili na italijanskem bojišču c. kr. rezervni nadporočnik dr. Franc Suhadolnik, c. kr. rezervni kadet Ferko Polak, oba iz Kranja ter c. in kr. rezervni poročnik Valentin Eržen iz Zg. Bitnja pri Kranju.

Plemenit čin. Te dni je blagi človekoljub, ki noče biti imenovan, deželnemu odboru izročil znatno svoto 10.000 kron z odmembo, da se ta vsota porabi za ustanovitev zavoda za slepce iz Kranjskega in drugih slovenskih pokrajin. Velikodušnost je narekovala blagemu možu ta čin, ki bo ostal ovekovečen v srcih onih revežev, ki pogrešajo vid, najdražje na svetu. Blagemu dobrotniku bodi izrečena tem potom najtoplejša zahvala! Naj bi dobil mnogo posnemalcev, da se čimpreje vresniči plemenita namena!

Vojaški živinozdravniki. Začetkom učnega leta 1915/16. bo sprejetih na živinozdravniško visoko šolo na Dunaju 20 aspirantov, ki se morajo zavežati, da bodo kot vojaški zdravniki služili sedem let v armadi.

Častno kolajno za štiridesetletno zvesto službovanje je dobil Lovrenc Grohan, uslužbenec v barvariji tvrdke M. Pirc v Kranju.

Glasom ukaza c. kr. deželnega predsedništva z dne 30. 6. 1915. Kranjska dežela ni določena za nastanjenje beguncev brez sredstev iz Primorskega ter se istim na Kranjskem radi tega tudi ne more priznati državna podpora. Vse begunce, ki so toraj navezani na državno podporo in ki izjavijo, da se ne morejo na svoje stroške preživljati, odpraviti je nemudoma v begunsko taborišče v Leibnitz. Ker je teh v tukajšnjem okraju le malo ne bode glede njih prevoza treba posebnih odredb in se bodo isti lahko z normalnimi vlaki odpravili v Leibnitz.

Razglas. Pri konjih vojaškega oddelka v Žabnici se je pojavila smrkavost. Nevarnost je velika, da se prenese ta bolezen na domače konje. Smrkavost je tudi na ljudi prenosljiva in za človeka smrtonosna. Zaradi tega se občinstvo pozivlja, da se ogiblje vsakega prometa s tujimi konji in da predvsem opusti postavljanje konj v tuje hleve. Ker se konji velikokrat okužijo vsled napajanja na javnih koritih, se napajanje domačih konj na javnih koritih strogo prepoveduje. Konečno se opozarja konjske posestnike na določbe § 17 zakona o živinskih kugah, ki nalagajo posestniku dolžnost, nemudoma naznaniti županu, da je izbruhnila kužna bolezen ali se je pojavil sum taiste.

Prebivalstvo se opozarja na to, da je vsako popraševanje moštva na železniških transportih po moči in cilju transporta brezpogojno prepovedano. Ako bi se kdo po tem ne ravnal, se bo proti njemu primerno postopalo.

Pozor! Ker ima sovražnik največji interes na tem, da dobi kolikor mogoče natančne podatke o moči, o postojankah in o dovažanju naših čet, dalje o vseh uredbah za preskrbo in o transportih ranjencev itd., pošilja v naše dežele svoje zapornike, preoblečene na vse mogoče načine. Dobi se jih n. pr. preoblečene kot potepuhe, kotlarje, brusače, krošnjarje, begunce i. dr., da celo v uniformah vojakov, častnikov in civilnih uradnikov se prikladijo k nam, da bi mogli tako nemoteno izvrševati svoje škodljivo delo. Prebivalstvo se tedaj pozivlja, da gre varnostnim organom tudi z dejansko pomočjo na roko, da se ogleduhov obranimo, in da se jih izsledí in zapre. Vse naznanitve naj se prijavijo pri najbližnjem vojaškem poveljstvu, pri političnih oblasteh (c. kr. okrajnih glavarstvih), v policijskem rajonu Ljubljana, c. kr. policijskem ravnateljstvu, pri najbližji orožniški postaji ali pri občinskem uradu.

Škoda po trenu. V vseh slučajih poljskih in drugih poškodb, ki bi jih povzročil v okraju nastanjen tren, obračati se je zaradi povrnitve škode ter odstranitve morebitnih nedostatkov, neposredno na „K. u. k. Korpstrainkommando 15, Feldpost 314.“ To poveljstvo je semkaj naznanilo, da imajo vsi poveljniki strog ukaz, izogibati se vsaki nepotrebni poškodbi, vsako nastalo škodo pa takoj poravnati. Če vzlic temu ne bi bilo vse v redu, bo omenjeno poveljstvo takoj dalo odstraniti vsak vzrok do pritožbe.

Izdelovanje moke in nie spravljane v promet. Vlada je izdala obširen in natančen predpis, kako je treba mleti in mešati moko. Pšenična moka za peko, pšenična krušna moka, pšenična enotna moka in ržena se sme spravljati v promet samo nemešana, obrtniškim podelovalcem in konsumentom samo takrat, kadar odjemalec hkratu nabavi isto množino koruzne moke, ali krompirjeve ali riževe moke.

Promet s poštnimi zavitki v privatnem prometu je dovoljen na postaje Trst, Rovinj, Katinaro, Bazovico in Opčino. Poštni zavitki smejo tehtati največ 5 kil. ter sme biti vrednost označena do najvišjega zneska 100 K. Pismena naznanila bodisi v zavitkih ali na spremnicah so prepovedana.

Pomanjkanje drobiža. V zadnjem času prihajajo zopet pritožbe radi pomanjkanja drobiža. Vzrok temu je, da veliko ljudi prav nesmiselno dr-

ži drobiž nazaj. Od konca julija dalo se je v drobižu, srebrnih goldinarjih in dvekronskih notah približno 400 milijonov kron (od teh približno 107 milijonov kron v srebrnih goldinarjih in 120 milijonov v drobižu) na razpolago. To je vsota, ki bi pri obstoječih razmerah za plačevanje manjših plačil, kateremu je tudi drobiž namenjen, popolnoma zadostovala. Zadrževanju drobiža v večjem obsegu se pa tudi že itak od začetka vojske forsiranim kovanjem novcev ne more priti v okom in posledica je, da v prometu nastanejo vedno večje težkoče. Prebivalstvo se zato pozivlje, da tudi v tem oziru pokaže svoje uvidevanje in svojo razumnost ter vsako neprimerno — na sebi itak nesmiselno — pridržavanje drobiža v lastnem interesu kakor tudi v interesu gladkega in hitrega prometa opusti, ter spravi pridržani drobiž zopet v promet.

Sadjerejcem! Tekoče leto pričakovati je jako dobre sadne letine. Sadjje je, bodisi sveže, bodisi konservirano, posebno pa posušeno, izvrstno živilo, med tem, ko se mora izdelovanje žganih opojnih pijač in mošta iz sadja smatrati kot manj vredno porabo sadja. Sadjerejci se nujno pozivljejo izdelovanje žganja in mošta iz sadja kolikor je le mogoče omejiti, ter sadje v svežem stanju vnovčevati ali pa sušiti oziroma na kak drug primeren način konservirati. C. kr. kmetijska družba bo v kratkem izdala opomin glede shranjevanja svežega sadja in konserviranja sadja sploh, za kar se sadjerejci že sedaj opozarjajo.

Oddaja iz vojaških konjskih bolnic izločenih konj, ki niso za vojaške namene več porabni, je za Kranjsko od c. kr. kmetijskega ministrstva izročena c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Od meseca decembra l. l. doslej je kmetijska družba dobila in oddala 64 takih konj, torej silno pičlo število, in v bližnji bodočnosti se je nadejati le še semtertje kakega konja, kajti tisti konji, ki niso kmalu ozdravljivi se odslej naprej na mestu pokončajo, oziroma pokoljejo in se meso porabi za vojne vietnike. Če so taki izločeni konji na razpolaganje jih dobe le kmetovalci, ki so morali svoje konje za vojne namene oddati in med temi tisti, ki so najbolj potrebni, t. j. taki revni posestniki, ki nikakor ne morejo kupiti drugega konja po današnji visoki ceni. Premožni posestniki naj toraj ne delajo ovir z nepotrebni prošnjami revnim prosilcem. Načelo kmetijske družbe je po možnosti enakomerno ustreči prosilcem po celi deželi in je sedaj še nad 300 občin v deželi, v katere ni prišel še noben tak konj in se sploh ni nadejati da se bo mogla vsaka občina vpoštevati. Prošnje posameznih občin kar za 6—10 konj se sploh ne rešijo, ampak kadar je prilika, le prošnje posameznih kmetovalcev, ki se izkažejo, da so vse konje oddali in so tako revni, da drugega konja ne morejo kupiti. Sedaj leži pri kmetijski družbi nad tisoč prošenj, od katerih bodo morda le nekatere ugodno rešene. Kjer je v kako občino že prišel kak tak konj se drugi ne bo več oddal! Kmetijska družba nujno prosi, da se je z nepotrebni prošnjami ne nadleguje, zlasti naj osebno nihče ne hodi okolu družbenih zastopnikov, ki nimajo časa vsakemu posebej razlagati kako zadeva stoji.

Amerikanske zdravnice za Evropo. Iz Newyorka poročajo: Nad 30 ameriških zdravnic se bo odposlalo v Evropo, da prevzamejo skrb za „vojne otroke“ in za njihove matere. Odpošlje jih ženski zdravniški kolegij. V to svrhu so si nabrali že razne fonde. Inicijativo za to je dala ogrska zdravnica gospa dr. Magda Telkel pl. Kölenföld, ki je pred kratkim dospela iz Francije v Newyork.

Romarska cerkev in samostan Sveta Gora pri Gorici. Ozadje Gorice tvori skalnata gora, Skalnica imenovana, in na njej stari znani samostan svetogorski. Sam razvalina, velika še sedaj. Veliko poslopje samostansko je bilo cilj celi vrsti laških baterij. Podstrešje in prvo nadstropje sta pogorela, kar je ostalo prvega nadstropja, so uničile granate. Zakristija je še ohranjena. Stolp je bil trikrat zadet, enkrat v streho, dvakrat v sredo, cerkev je bila večkrat v polno, pa je ostala, seveda težko poškodovana. Gostilna nasproti soške strani je pogorela, postranska poslopja so bila zadeta nešteto krat. Sredi požara in šrapnelov — Lahi so gorečo razvalino obstreljevali še naprej — je junaški nadporočnik Bergmann rešil največji del samostanskih zakladov, vse zlate bokale, kelihe, svečnike, različna odela in cerkvena oblačila, vse to ne le ogromno stane, marveč je zlasti tudi zgodovinske vrednosti, rešeni sta tudi $\frac{2}{3}$ knjižnice, sama zgodovinsko važna stara dela, pergament; zgorela je $\frac{1}{3}$ knjižnice, moderni oddelek, bi se dal nadomestiti. 23. junija je dobil kompleks poslopij nad 60 granat, drugi dan polovico, obstreljevali so pa še 25. in 26. junija, dasi ni bilo večje posadke, nego pol kompanije pehote in par topniških častnikov.

Atentat na Morgana. Atentator Franc Holt si je sam končal življenje. Ko se je paznik za trenotek odstranil in pustil vrata v Holtovo celico odprta, je Holt skočil skozi okno in se ubil. Drugo poročilo pravi, da si je Holt prerezal žilo na levi roki. — Iz Newyorka poročajo: Blaznost atentatorja na Morgana je nedvomljivo dognana, zato se je preiskava proti njemu ustavila. Atentator, ki

se v respici ne imenuje Holt, marveč Mincher, je mel v svoji obleki več pisem na visoko stoječi osebe, med temi pisma na nemškega cesarja in angleškega kralja, v katerih stavi najrazličnejše predloge za sklep miru.

ZADNJE VESTI.

Naš podmorski čoln je potopil italijansko oklopnico „Amalfi“. — Velika izguba za italijansko mornarico.

Dogodki na morju.

Neki naš podmorski čoln je dne 7. julija zjutraj v Severni Adriji torpediral in potopil italijansko oklopno križarko tipa „Amalfi“.

(Italijanska mornarica šteje dve oklopnici tipa „Amalfi“ in sicer „Amalfi“ in „Pisa“. Zgrajena v letu 1907/08, imata 16.600 ton prostornosti ter ste oboroženi s 4/25 cm, 8/19 cm, 16/7.6 cm in 2/4.7 topovi. S silo 20.000 konjskih moči razvijate brzino 23 milj. Posadka šteje na vsaki 684 mož. Obe oklopnici spadata med najboljše in najmodernejše ladje italijanske mornarice.)

Novi brezuspešni italijanski napadi na goriško mostišče. — Mir na ostali fronti.

Italijansko bojišče.

Na Goriškem so izvršili Italijani včeraj zopet posamezne sunke. Proti goriškemu mostišču so poslali tudi mobilno milico v boj. Naše čete so kakor vedno, odbile vse sovražne napade.

Ob Srednji Soči in ob krnskem ozemlju je vladal mir.

V koroškem in tirolskem obmejnem ozemlju so se vršili le artiljerijski boji.

* * *

Odbiti ruski protinapadi vzhopno od Visle. — Neizpremenjen položaj ob Bugu in v vzhodni Galiciji.

Na ruskem Poljskem, vzhodno od Visle se boji nadaljujejo. Številne, ljute ruske napade smo krvavo odbili.

Pred nadmočnimi sovražnimi silami, ki so prispele, da krijejo Lublin in ki so prešle k protinapadu, smo vzeli naše čete na obeh straneh velike ceste na višine severno od Krasnika nazaj.

Ob Bugu in Vzhodni Galiciji je splošni položaj neizpremenjen.

Sovražne sunke ob dolnji Zloti Lipi smo odbili.

Položaj med Vislo in Dnjestrom neizpremenjen.

Položaj nemških čet, ki stoje med Dnjestrom in Gorenjo Vislo, je neizpremenjen.

Zapadno od Gorenje Visle smo vzeli v naskoku celo vrsto ruskih pozicij.

* * *

Živahnejši boji na severnem Poljskem.

Z velikimi izgubami za neprijatelja smo odbili sovražni napad iz smeri Kovno.

Pri vasi Stegna, severozahodno od Przasznysa, smo vzeli in obdržali nekaj ruskih jarkov. Sovražni sunki v okolici Strzegowa in Starozrebov severovzhodno in jugozapadno od Racionza, so bili brezuspešni. Sovražni poskusi, nam iztrgati višino 95 vzhodno od Dolowatke, so se ponesrečili.

* * *

Poraz Črnogorcev pri Trebinju.

Na višinah vzhodno od Trebinja se je vršil zadnje dni boj, ki je potekel za naše čete ugodno. V napadu so osvojili nekateri naši oddelki po kratkem ljutem boju neko črnogorsko prednjo pozicijo ter so pognali Črnogorce na bližnje višine nazaj. Dan nato je izvršila približno ena črnogorska brigada po močni artiljeristični pripravi protinapad; imela pa je v ognju naših čet take izgube, da se je čez nekaj časa umaknila v svojo glavno pozicijo, odkoder je bila udarila. Več naših letalcev je uspešno poseglo v boj z bombami in strojnimi puškami.

Novi, za Črnogorce neuspešni boji pri Trebinju.

Na obmejnih višinah vzhodno od Trobinja je ponoči na 7. julij znova pričel boj proti Črnogorcem. Ker se je črnogorski protinapad dne 6. julija ponesrečil, je poskusil sovražnik ponoči izvršiti še en sunek, ki pa se je v ognju naše infanterije in artiljerije popolnoma razbil. Sedaj vlada tamkaj mir.

Na ostali meji se ni zgodilo ničesar bistvenega.

Odda se

stanovanje

v Kranju št. 164., I. nadstropje s 3 sobami, kuhinjo in pritliklinami. Poizve se pri gosp. Ignaciju Focku, tovarnarju v Kranju.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v LJUBLJANI

obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1913 naprej po čistih

Rezervni zaklad
nad K 800.000.

brez odbitka rentnega
davka.

4³/₄ 0/0

brez odbitka rentnega
davka.

Rezervni zaklad
nad K 800.000.

7 52-11

Spominjajte se vsi „Rdečega križa“.

Suhe gobe

in druge deželne pridelke v vsaki
množini po najvišjih dnevnih cenah
kupi

M. RANT, KRANJ

trgovina mešanega blaga in deželnih pridelkov

Trbovelski in češki premog.

Restavracija pri kolodvoru

priporoča dobro kuhinjo, pristna vina, češko
budjeviško pivo. Lep senčnat vrt.

5 52-27

! Poletje!

**Naistarejša
trgovina**

Ferd. Sajovic

v Kranju

(poprej J. C. Pleiweiss)

2 52-27

priporoča za

svojo bogato zalogo

modnega blaga sukna za ženske obleke, barhenda za bluže in obleke, ševijotov, kamgarnov in lodnov, platna za rjuhe, cvilha za žimnice, satenastih in pisanih posteljnih odev, kakor tudi vsega drugega **manufakturnega blaga**. Volneni robci, pleti, ogrinjalke in pleteni robci najnovejših vzorcev in najboljše kakovosti. Srajce, jopice in hlače za ženske, moške in otroke.

Svilnati robci najnovejših vzorcev.

! Poletje!

Najbolj varno naložen denar v vsem
političnem kranjskem okraju!

1 12-24

Mestna hranilnica v Kranju

obrestuje hranilne vloge po

**Splošni rezervni zaklad
(lastno premoženje) nad
378.000 kron!**

Hranilnica posoja na zemljišča po 5¹/₂% na leto in na amortizacijo v 45 letih, tako da na primer dolжник v teku 45 let popolnoma poplača posojilo 100 kron z obrestmi vred, ako plačuje vsakega pol leta po 3 krone.

Koncem leta 1914. je bilo
stanje hranilnih vlog nad

5 milijonov 337 tisoč kron.

Posojil na zemljišča ter posojil občinam
nad 4 milijone kron.

4¹/₂ 0/0

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje hranilnica iz lastnega. Narasle in nedvignjene vložitve obrestni pripisuje h kapitalu vsakega pol leta — to je dne 30. junija in dne 31. decembra — ne da bi bilo treba vlagateljem se zglašati radi tega pri hranilnici.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kranj z vsem svojim premoženjem in z svojo davčno močjo. Da so hranilne vloge res varne, priča zlasti to:

da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, ter župnišča cerkveni denar.

Ta najstarejši in največji denarni zavod na celém Gorenjskem uraduje

v Kranju na rotovžu

vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in vsak tržni dan tudi od 2. do 4. ure popoldne.